

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/24/2016
Identifikačné číslo spisu:	5016200011
Dátum vydania rozhodnutia:	13.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5016200011.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: B. K., nar. XY, bytom B., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa- ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o návrhu na obnovu konania, o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/4/2016-8 z 13.01.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/4/2016-8 z 13.01.2016 potvrdzuje.

Navrhovateľ nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým uznesením zamietol navrhovateľov návrh na obnovu konania zo dňa 28.12.2015, v právnej veci o výšku starobného dôchodku.

Krajský súd v uvedenej právnej veci konal pod sp. zn. 25Sd/27/2014. Predmetné konanie bolo ukončené rozsudkom č. k. 25Sd/27/2014-26 dňa 27.03.2014. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozhodol tak, že napadnutý rozsudok potvrdil.

Proti predmetnému uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie zo dňa 01.02.2016 z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c) a písm. f), t. j. z dôvodu, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľ v podanom odvolaní namietal skutočnosť, že jeho návrh na obnovu konania bol pridelený na rozhodnutie samosudkyňi, ktorá v danej veci už predtým konala. Ďalej vyjadril, že má pochybnosti o nestrannosti a nezávislosti súdu, a že samosudkyňa iba plnila politickú objednávku.

Poukázal na skutočnosti uvedené v návrhu na obnovu konania zo dňa 28.12.2015, a to že na odvolacom

súde neprebehlo verejné konanie, čím bolo porušené jeho základné ústavné právo podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V súvislosti s uvedeným namietal, že krajský súd namiesto toho, aby uvedené skutočnosti preveril, odmietol návrh na obnovu konania bez toho, aby vec verejne prejednal, čím sa rovnako dopustil porušenia ústavných práv navrhovateľa podľa čl. 48 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Uvedené porušenia ústavných práv boli podľa navrhovateľa dostatočným dôvodom na povolenie obnovy konania v právnej veci o výške jeho starobného dôchodku. Ďalej uviedol, že zamietnutie jeho návrhu na obnovu konania len s poukazom na ust. § 250s nie je postačujúce.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 250s O.s.p. „proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie. Proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b). Obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné.“

Podľa ust. § 250ja ods. 2 veta druhá O.s.p. „odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom.“

Podľa ust. § 232 ods. 1 O.s.p. „návrh na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni.“

Podľa ust. § 234 ods. 1 O.s.p. „návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povoľí.“

Podľa ust. § 234 ods. 2 O.s.p. „ak súd zamietá návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie. Súd nemusí nariaďovať pojednávanie ani o návrhu na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. g).“

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 250 s veta druhá, podľa ktorého obnova konania v konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. nie je prípustná. Uvedené platí vždy, bez ohľadu na navrhovateľom uvádzané skutočnosti. Preto krajský súd nepochybil, ak návrh na obnovu konania bez ďalšieho zamietol.

V týchto súvislostiach odvolací súd poukazuje aj na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky sa vo svojej rozhodovacej činnosti už viackrát venoval aj otázke ústavnosti neprípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci správneho súdnictva. Rozhodol, že obmedzenie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci správneho súdnictva nie je v rozpore s právom na súdnu ochranu, pretože okrem iného právo na súdnu ochranu samo osebe negarantuje žiaden opravný prostriedok proti netrestným rozhodnutiam. Tiež zvýraznil samostatné postavenie piatej časti O.s.p. v rámci celého kódexu a skutočnosť, že vzhľadom na to, že správne súdy preskúmajú zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov, teda orgánov inej sústavy, nepovažoval zákonodarca za potrebné, účelné kontrolovať túto inú sústavu ešte aj mimoriadnymi opravnými prostriedkami a neúčelne tak zavádzať v niektorých prípadoch štvorinštančnosť, resp. až päťinštančnosť konania.

Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: IV.ÚS 208/08 opravný prostriedok v správnom súdnictve je prípustný len vtedy, ak je to ustanovené v piatej časti Občianskeho súdneho

poriadku.

K navrhovateľom uvádzaným rozhodnutiam Ústavného súdu Slovenskej republiky odvolací súd poznamenáva, že tieto pojednávajú o prípustnosti súdneho prieskumu (žaloby podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.) rozhodnutí správnych orgánov bez ohľadu na typ (druh) správneho konania, v ktorom sa rieši právna otázka. Navrhovateľom predložené právne názory Ústavného súdu Slovenskej republiky sú vytrhnuté z kontextu a nemajú žiaden súvis s obnovou konania v konaní podľa piatej časti O.s.p.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že krajský súd nenariadil pojednávanie o návrhu na obnovu konania, odvolací súd s poukazom na ust. § 234 ods. 2 O.s.p. uvádza, že krajský súd túto povinnosť nemal. Zákon v uvedenom ustanovení taxatívne vypočítava výnimky, kedy súd môže o návrhu na obnovu konania rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Jednou z týchto zákonných výnimiek je aj neprípustnosť obnovy konania. Pokiaľ teda krajský súd zistil, že návrhu na obnovu konania nie je možné vyhovieť už z dôvodu procesnej prekážky, ktorou je neprípustnosť takéhoto návrhu v danej právnej veci, nemožno mu vytknúť, že na rozhodnutie o tomto návrhu nenariadil verejné pojednávanie.

Rovnako nepochybil ani Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď ako odvolací súd v pôvodnom konaní rozhodol o odvolaní navrhovateľa bez nariadenia pojednávania s poukazom na ust. § 250ja ods. 2 veta druhá. Z dikcie spomínaného ustanovenia a účelu súdneho prieskumu možno vyvodiť, že odvolací súd nariadi pojednávanie ak prejednanie veci bez nariadenia pojednávania by bolo v rozpore s verejným záujmom, ak mieni vykonať dokazovanie alebo to považuje za potrebné. Napriek tomu, že odvolací súd v správnom súdnictve môže doplniť dokazovanie, účelom odvolacieho konania pred správnym súdom nie je vykonanie dokazovania a dopĺňovanie skutkového stavu ale opakované posúdenie právnych otázok. Nie je nevyhnutné, aby odvolací súd konal priamo s účastníkmi konania, pričom je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania. Ustanovenie § 250ja ods. 2 vety druhej sleduje predovšetkým zrýchlenie a zefektívnenie konania o opravnom prostriedku v právnych otázkach na Najvyššom súde Slovenskej republiky.

Námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia krajského súdu. Krajský súd správne zamietol návrh navrhovateľa na obnovu konania ako neprípustný s poukazom na ust. § 250s a preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní neúspešnému navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.